sportul în lume

Fotbaliştii cehoslovaci la Font Romeu

LA LIMA: Peru—Gornik Zabrze 2—2

PRAGA, 12 (Agerpres). — Selecţionata de fotbal a Cehoslovaciei, care se pregăteşte pentru turneul final al campionatului mondial, a părăsit Praga, plecînd în localitatea franceză de altitudine Font Romeu. Lotul echipei cuprinde pe următorii jucători: Viktor, Vencel, Flesar (portari), Pivarnik, Horvath, Migas, Hagara, Hrivnak, Zlocha (fundaşi), Polak, Geleta, Hrdlicka (mijlocaşi), B. Vesely, F. Vesely, Petras, Jurkanin, Stratil, Jökl, Capkovici (înaintaşi). La Paris s-au alăturat lotului Dobias (fundaş), Kuna (mijlocaş) şi Adamec (atacant).

★

Continuîndu-şi pregătirile în vederea campionatului mondial de fotbal, selecţionata statului Peru a susţinut un meci de verificare la Lima cu formaţia poloneză Gornik Zabrze. La capătul unui joc echilibrat, scorul a fost egal: 2—2 (0—2).

TH. GHIŢESCU PE LOCUL II ÎN TURNEUL DE LA REYKJAVIK

Reprezentantul ţării noastre, maestrul internaţional Theodor Ghiţescu, a înregistrat un frumos succes în turneul de categoria 2A, disputat recent la Reykjavik în Islanda. El s-a clasat pe locul al doilea, la jumătate de punct de învingător (şi de norma de mare maestru !), întrecînd o serie de jucători bine cunoscuţi, dintre care este suficient să menţionăm pe marii maeştri Milan Matulovici şi Fridrik Olafsson, selecţionaţi în „echipa lumii", care urmează să întîlnească la începutul lunii aprilie formaţia U.R.S.S., la Belgrad.

Rezultatul lui Ghiţescu este meritoriu nu numai sub aspect sportiv. Partidele pe care le-a jucat la Reykjavik au fost deosebit de bune şi asupra lor vom reveni în comentariile noastre tehnice.

Rezultatul final al concursului a fost următorul: 1. G. Sigurjonsson (Islanda) 12; 2. Th. Ghiţescu $11\frac{1}{2}$; 3. B. Amos (Canada) 11; 4. V. Pidevski (Bulgaria) 10; 5—6 F. Olafsson (Islanda) şi V. Hecht (R.F.G.) cu $9\frac{1}{2}$; 7—8. M. Matulovici (Iugoslavia) şi B. Torsteinsson cu $8\frac{1}{2}$ (16 participanţi).

Situată deasupra staţiunii Stary Smokovec, casa de odihnă de la Hrebienok constituie unul dintre cele mai solicitate puncte de plecare în excursii şi în „partide" de schi. În planul al doilea, vîrful Prostredny Hrot (2 440 m)

Ancheta internaţională a ziarului «sportul»

Preludiu la «EL MUNDIAL '70»

Fostul recordman mondial de atletism, Derek Ibbotson (cu bluză albă) în mijlocul fotbaliştilor

TUR DE ORIZONT ÎNAINTEA „MONDIALELOR" DE PROBE NORDICE ÎN SCHI

LA POALELE TATREI, „ICARII" ZĂPEZII ÎŞI IAU ZBORUL

Începînd cu Tullin Thamas, cel care, prin 1924, reuşea din instinct şi experienţă să sară 70 m, săriturile cu schiuri au o evoluţie spectaculoasă şi pasionantă, o contribuţie importantă avînd studiile de aerodinamică aplicată la sărituri ale elveţianului R. Straumann şi realizările în materie de construcţie a trambulinelor ale inginerului S. Bludec, care deschideau noi porţi spre salturi de peste 150 m. Dar cei care împing înainte acest sport sînt înşişi temerarii săritori. Nordicii, îndeosebi norvegienii, au meritul de a fi primii deschizători de drumuri şi autorii revoluţionărilor în domeniul tehnicii din anii 1900 şi 1924. Trei mari personalităţi domină săriturile între anii 1929—1948: fraţii Ruud (Norvegia). În special Birger Ruud, deţinătorul unui palmares impresionant (de două ori campion olimpic, de şase ori medaliat cu aur şi argint la campionatele mondiale), dovedind o multilateralitate ieşită din comun, ceea ce i-a permis să strălucească şi în probele alpine, cîştigînd coborîrea din cadrul Jocurilor Olimpice de la Garmisch în 1936, rămîne, fără îndoială, cel mai complet schior din toate timpurile. După război, apariţia noului stil de zbor, lansat de şcoala finlandeză prin Antti Hyvarinen şi Aulis Kalakorpi, găseşte străluciţi adepţi şi realizatori în germanii Harry Glass, Max Bolkart şi Helmut Recknagel (campion olimpic în 1964 pe trambulina mare) şi norvegianul Bjoern Virkola (campion mondial în 1966 pe ambele trambuline). În arena internaţională îşi fac apariţia, treptat, noi forţe ce zdruncină din temelii un mit care făcea din nordici stăpînii incontestabili ai trambulinelor. Se poate vorbi chiar de adevărate şcoli: germană, sovietică sau cehoslovacă şi, poate, în curînd, vom putea discuta de cele franceză şi austriacă. Ce a favorizat aceasta? Pe de o parte, tradiţionalismul şi conservatorismul nordic, devansat de mobilitatea unor concepţii mai puţin conformiste în adoptarea noului, pe de altă parte condiţiile materiale create în aceste ţări pentru promovarea continuă a schiului. Poate nu ar fi lipsit de interes să arătăm că Cehoslovacia posedă 132 trambuline, dintre care cele de la Strbske-Pleso, Liberec, Banska-Bystrica sînt de 90 m, iar alte cinci, la Harrachov, Spindleruv Mlyn şi Plavy sînt de 70 m. Pentru activitatea pe timpul verii, săritorii au la dispoziţie şapte trambuline din masă plastică. Ultima ediţie a Jocurilor de la Grenoble a marcat un răsunător succes de partea „noului val" în care cehoslovacii, prin J. Raska, şi sovieticii, prin V. Belousov, au strălucit.

Actualele campionate mondiale de la Vysoke Tatry, plasate la jumătatea drumului spre Sapporo, sînt în măsură să consolideze unele poziţii, dar şi să lanseze noi valori, de care nu duc lipsă nici nordul, centrul sau răsăritul Europei şi nici reprezentanţi ai altor continente. Trecînd în revistă confruntările acestui sezon, se poate afirma că trei mari personalităţi sînt capabile să-şi adjudece titlurile supreme: **Jiri Raska** (Cehoslovacia), foarte constant, a cîştigat pînă acum „Marele premiu al naţiunilor", învingînd de fiecare dată pe trambulinele de la St. Moritz, Chamonix sau Cortina, figurînd printre premiaţi la toate competiţiile la care a participat; **Manfred Queck** (R.D.G.) clasat în primii 5 la J. O. de la Grenoble, cîştigă în acest an „Turneul celor 4 trambuline" (Oberstdorf, Garmisch, Innsbruck, Bischofshofen) şi este prezent şi cu alte ocazii pe podiumul învingătorilor; **Bjoern Virkola** (Norvegia), supranumit „Vulturul din Trondheim", marele învins la Grenoble, de trei ori consecutiv învingător în „Turneul celor patru trambuline" (la actuala ediţie pe locul 2), manifestă în prezent o formă bună, iar experienţa sa va cîntări greu. Dar, alături de ei, o pleiadă valoroasă de tineri bate la porţile afirmării.

Cele două trambuline pe care se vor desfăşura întrecerile, excelent cotate de către specialişti, vor oferi, cu siguranţă, întreceri de o înaltă ţinută, răsplătind din plin eforturile organizatorilor. Echilibrul de forţe existent la ora actuală ne împiedică să ne hazardăm în pronosticuri. Să aşteptăm întrecerile.

Ion MATEI

ANTRENAMENT DE ATLEŢI OLIMPICI PENTRU FOTBALIŞTII ENGLEZI

CHARLTON, BALL, PETERS = ALERGĂTORI PE 800 m

1 **Reprezentativa Angliei nu face nici o pregătire specială pentru aclimatizare.** Totuşi, problema aceasta nu l-a lăsat indiferent pe Sir Alf Ramsey, antrenorul lotului. El a fost la Ciudad de Mexico, în 1968, la turneul olimpic şi a studiat, împreună cu specialiştii, rapoartele medicale realizate cu acel prilej.

De altfel, echipa care va apăra titlul mondial, în iunie, a susţinut două jocuri amicale, anul trecut, în Mexic. Sir Ramsey intenţionează, de asemenea, să-şi ducă reprezentativa în America de Sud pentru cîteva meciuri-test, înainte de 11 mai cînd urmează să sosească în Mexic. După părerea specialiştilor, o perioadă de aclimatizare de 20 zile va fi suficientă. Şi, bineînţeles, Ramsey se va folosi de clauza regulamentară (care prevede, începînd cu această ediţie a C.M., înlocuirea a doi jucători) pentru a introduce în teren forţe proaspete din rîndul jucătorilor de rezervă.

Este de reţinut, de asemenea, faptul că în procesul de pregătire a fotbaliştilor se acordă acum o mare importanţă condiţiei fizice. Se şi spune că, în viitorul C.M., echipa Angliei va fi într-o formă excelentă. Şi nu numai echipa reprezentativă dar şi echipele de club angrenate în competiţiile europene promit să alcătuiască un front greu de trecut de adversarele lor. Ce stă la baza acestor afirmaţii? Iată un exemplu: formaţia Manchester City a cîştigat Cupa Federaţiei (Football Association) în 1969, dovedind o remarcabilă condiţie fizică. Şi aceasta fiindcă a beneficiat de o atentă pregătire generală asigurată de fostul recordman mondial pe o milă, Derek Ibbotson. De asemenea, Leeds United, care a cîştigat campionatul primei divizii, cunoscînd doar două eşecuri în cele 42 meciuri susţinute şi care joacă rolul de protagonistă a actualului campionat, se află în această fericită postură datorită faptului că posedă cea mai bună condiţie fizică din cîte au cunoscut vreodată echipele engleze.

Importanţa deosebită pe care o are pregătirea fizică a fotbaliştilor urmează a fi subliniată de o interesantă dizertaţie pe care o va ţine în cadrul şcolii de antrenori a lui Football Association, Dennis Watts, cel ce a pregătit echipa olimpică a Angliei şi este totodată unul din cei mai buni antrenori de atletism din lume. Observaţiile sale făcute asupra fotbaliştilor în timpul olimpiadei mexicane sînt considerate acum deosebit de utile pentru pregătirea celor ce vor lupta pentru păstrarea Cupei Rimet ca şi pentru pregătirea tuturor marilor echipe de pe insulă.

L-am întrebat pe Watts în ce fel contribuie programul său de pregătire generală la ameliorarea condiţiei fizice a jucătorilor de fotbal. Ne-a răspuns:

„Este evident că jucătorii din compartimentul de mijloc, ca Bobby Charlton, Martin Peters, Alan Ball, trebuie să parcurgă distanţe mari în timpul celor 90 de minute. Or, pentru a face faţă acestei sarcini, ei trebuie să posede o rezistenţă fizică la cel mai înalt grad. Îi putem asimila cu alergătorii de 800 metri, care trebuie să fugă şi mult, şi repede. De fapt ei trebuie să aibă o rezistenţă mai mare decît aceşti alergători, deoarece sînt solicitaţi pe o perioadă mult mai mare de timp, chiar şi atunci cînd simt că au picioare de plumb. Această senzaţie de epuizare se accentuează dacă îi ducem pe jucători de la nivelul mării la 2 133 m altitudine, cît are Ciudad de Mexico.

Fireşte, nu sînt eu cel indicat să spună fotbaliştilor cum să conducă balonul, nici ce tactică să adopte, dar îi pot face să reziste mult mai bine la eforturile unui meci greu sau la schimbarea de altitudine. Eu consider că antrenamentul — similar cu cel al alergătorilor de 800 m — pe care l-am făcut cu componenţii echipei olimpice a Angliei este foarte bun atît pentru fotbaliştii care se pregătesc să joace la altitudine, cît şi pentru cei care, în mod obişnuit, îşi dispută întîlnirile aproximativ la nivelul mării. John Bauter, din echipa olimpică făcea patru curse rapide de 200 m cu pauze de numai 15 secunde între ele. După cinci minute de odihnă, el făcea din nou patru curse de 200 m în acelaşi ritm ca şi primele. Coechipierul său John Davies avea un program diferit: făcea 16 sprinturi pe 137 metri, cu o pauză de un minut între ele".

2 În Anglia nu poate fi vorba de întrerupere, desfăşurarea meciurilor de ligă constituind osatura tradiţională a sistemului competiţional, a ierarhizării valorice. Totuşi, campionatul se va termina cu trei săptămîni mai repede ca de obicei, pentru a lăsa timp pregătirilor în vederea C.M.

3 După încheierea meciurilor de ligă, reprezentativa va evolua în turneul celor patru naţiuni, alături de Scoţia, Ţara Galilor şi Irlanda de Nord. Selecţionabilii se vor întîlni de două sau trei ori în acest interval, ei pregătindu-se în principal la cluburi.

Sir Alf Ramsey a anunţat de pe acum un lot de 30 de jucători pentru meciurile internaţionale care preced plecarea în Mexic. Proxima întîlnire va fi cea cu echipa Belgiei, şi ea participantă la turneul final al C.M. Evident, însă, că nu tot acest lot va face deplasarea la Guadalajara, ci numai acei jucători care-i vor dovedi exigentului Ramsey că sînt apţi de a apăra titlul cucerit la World Cup '66.

Stan LEVENSON

ÎN SFERTURILE DE FINALĂ ALE „C.C.E." LA BASCHET

Întrecerile baschetbalistice dotate cu „Cupa campionilor europeni" continuă. Astfel, în sferturile de finală ale competiţiei masculine, la Varese, echipa locală Ignis a obţinut o surprinzătoare performanţă, întrecînd pe Ţ.S.K.A. Moscova cu 79—59 (41—29), iar reprezentanta Franţei, A.S. Villeurbanne, a dispus de Steaua Roşie Belgrad cu 75—73 (39—39).

Şi campioana feminină a Franţei a obţinut o victorie pe teren propriu: U.C. Clermont Ferrand — Sparta Praga 70—59 (44—24).

Marginalii la meciul de box U. R. S. S. — S. U. A.

PAT NAPPY N-A AVUT DREPTATE DECÎT PE JUMĂTATE...

MOSCOVA, 12 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Aşadar, în meciul internaţional de debut al sezonului, miercuri seara, sub cupola de la Lujniki, pugiliştii sovietici i-au surclasat pe colegii lor americani, ceea ce ne-a determinat să credem că afirmaţia simpaticului antrenor al team-ului american, Pat Nappy — „am deplasat o foarte tînără echipă care se află într-o formă deosebită" — n-a fost adevărată decît pe jumătate... Dacă din motive mai mult sau mai puţin lesne de înţeles Nappy a prezentat în ring, temerar, patru debutanţi în echipa reprezentativă (Lunny, cei doi Daniels, Jenkins) şi tot atîţia boxeri aflaţi sub vîrsta majoratului (Edward Santiago — 17 ani, Ray Lunny, Larry Ward, Jessy Waldes — 18 ani), în schimb formaţia sa nu s-a dovedit în mare formă, aşa cum managerul ne promisese.

De altfel, rămînînd fideli adevărului, trebuie să recunoaştem că în amintitele condiţii de vîrstă era cel puţin exagerat să fi pretins americanilor — altfel, nu lipsiţi de palmares — Juan Ruiz şi Quin Daniels fiind deţinătorii prestigiosului trofeu newyorkez „Mănuşa de aur", iar Jessy Waldes numărîndu-se printre medaliaţii Jocurilor Panamericane 1969 — să dovedească maturitate, experienţă şi, în ultimă instanţă, să concureze de la egal la egal cu chibzuita şi echilibrata formaţie sovietică, prezentă între corzi cu trei campioni ai Europei şi cu numeroşi alţi pugilişti de recunoscută valoare internaţională (Zaporojeţ, Melnikov, Vasiuşkin).

Făcînd o radiografie a meciurilor, vom menţiona că pugiliştii americani n-au fost pe parcursul primelor două reprize o pradă dintre cele mai uşoare pentru gazde, şi că în general ultimele trei minute au înclinat definitiv balanţa în favoarea sovieticilor. Americanii au arătat că nu posedă, pînă la amănunt, decît armele apărării. Unul dintre antrenorii federali sovietici, Iuri Radoniak, observa că americanii evită pe cît posibil tradiţionalul pas înapoi, căutînd să execute cel mai adesea parade — ei cedînd în permanenţă iniţiativa gazdelor. Cu excepţia a doua meciuri Lunny — Kuzneţov şi Gerry Daniels — Babarika, în care oaspeţii s-au dovedit mai decişi în a ieşi la atac — în rest, elevii lui Pat Nappy au lăsat, într-o manieră parcă temperată, iniţiativa adversarilor, abandonîndu-şi soarta (citiţi decizia) bunei lor condiţii fizice. Ceea ce s-a dovedit prea puţin, şi ceea ce a permis boxerilor sovietici să conducă aproape în permanenţă lupta, controlînd „ostilităţile" şi cîştigînd, deseori cu uşurinţă, la puncte.

Iată, de altfel, şi opinia despre boxerii americani a unuia dintre arbitrii întîlnirii, fostul campion european şi olimpic, Vladimir Enghibarian: **„Pugiliştii de dincolo de Ocean au demonstrat o bună condiţie fizică şi o deosebită ambiţie. Am remarcat tendinţa lor spre atacurile la corp, purtate de la semidistanţă. Din păcate, echipa este prea fragedă, lipsită de experienţă competiţională..."**

În ceea ce priveşte calitatea spectaculară a meciurilor, — dintre care, reamintim, două s-au terminat înainte de limită: abandonul lui Ruiz şi descalificarea, meritată, a campionului european Tregubov — trebuie menţionat că acestea au devenit tot mai palide după primele trei întîlniri, zbuciumate, atractive, şi că ultimele confruntări ale galei, confuze, traversate de schimburi neclare de lovituri şi fragmentate de desele intervenţii ale arbitrilor, s-au consumat într-o atmosferă de nemulţumire, pe fundalul sonor al unor tribune care scandau „box-box".

Aşadar, viitorii noştri adversari, pugiliştii americani reprezintă la ora aceasta o echipă ambiţioasă, cu un suficient bagaj tehnic, grevată însă de puţinătatea experienţei competiţionale a componenţilor ei. Dar — să nu uităm — cele două meciuri contra reprezentativei Uniunii Sovietice au, desigur, darul să-i călească pe pugiliştii americani, care vor fi prezenţi la Bucureşti cu încă două meciuri internaţionale, foarte dificile, în palmares.

Ovidiu IOANIŢOAIA

BUDAPESTA: FL. GHEORGHIU PE LOCUL 6

BUDAPESTA, 12 (Agerpres) — După disputarea a 4 runde, în turneul internaţional de şah de la Budapesta, conduc marii maeştri maghiari Portisch şi Szabo cu cîte $3\frac{1}{2}$ p, urmaţi de Keres (U.R.S.S.) — 3 (1) p, Ivkov (Iugoslavia) — 3 p etc. *Florin Gheorghiu (România) ocupă locul şase cu 2 puncte.*

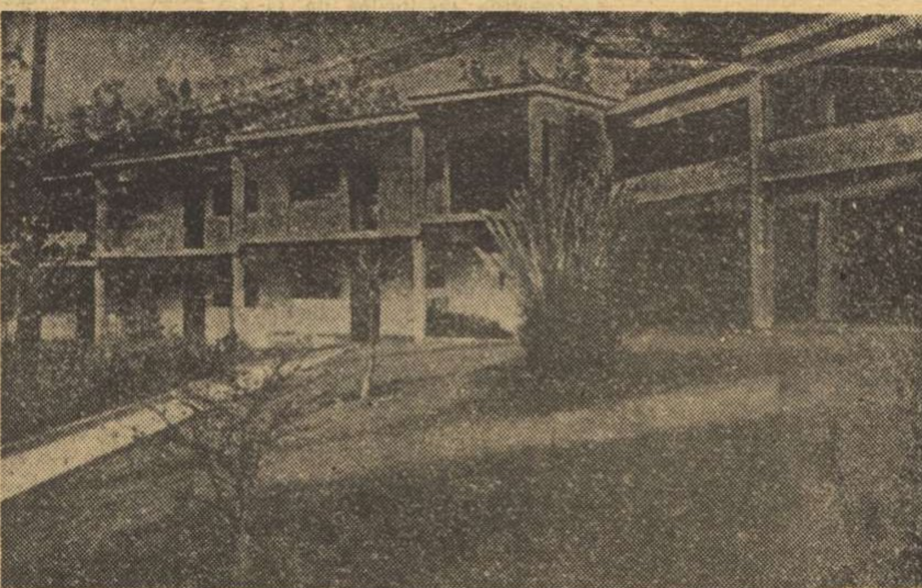
În runda a 4-a, Ivkov a cîştigat la Kovacs, Florin Gheorghiu (cu piesele albe) a remizat cu Lengyel, rezultat consemnat şi în partidele Jansa — Averbach, Portisch — Szabo şi Holmov — Adorjan. Restul partidelor s-au întrerupt.

În partida întreruptă din runda a 3-a, Florin Gheorghiu a pierdut la Portisch.

BULGARIA: O primă aclimatizare în munţii Rodopi

Campionatul se va întrerupe

La 13 mai se pleacă în Mexic

Aşa arată vilele-motel, unde vor locui majoritatea loturilor prezente în turneul final al C.M. din Mexic, inclusiv reşedinţa fotbaliştilor bulgari din apropierea oraşului Leon. Cele două mascote aşezate pe iarbă atrag atenţia pietonilor: Atenţie! Aici locuiesc fotbalişti!

1 După o scurtă vacanţă de iarnă, lotul naţional al Bulgariei, alcătuit din 30 de jucători, a fost convocat la Sofia, de unde, la mijlocul lunii ianuarie, a plecat la baza de antrenament de la Belmeken, din munţii Rodopi. Această staţiune climaterică este situată la o altitudine de 2 050 metri, adică aproape atît cît cea a oraşului Leon, unde selecţionata Bulgariei îşi va susţine partidele din turneul final. Deci, o primă aclimatizare, o primă etapă de concluzii privind modul în care jucătorii s-au acomodat cu altitudinea a fost prevăzută de antrenorul principal Ştefan Boşkov, şi de adjunctul său, Ioncio Arsov. De fapt, antrenorul Ştefan Boşkov acordă o mare atenţie pregătirilor la altitudine. El consideră că problema adaptării organismului la înălţimi de peste 2000 metri este foarte importantă şi ca atare ea va putea juca un rol hotărîtor pentru majoritatea finalistelor, mai cu seamă că unele sînt obişnuite să joace în asemenea condiţii (Peru, Mexic). **Mai mult ca oricînd, azi cînd pregătirii fizice îi revine un rol atît de important în întrecerea sportivă, adaptarea organismului pentru eforturile la mari înălţimi trebuie studiată şi privită cu o mare răspundere.** În momentul de faţă, o brigadă de specialişti studiază în cantonamentul de la Belmeken influenţa pe care o are altitudinea asupra jucătorilor în condiţiile eforturilor obişnuite la antrenament.

2 Meciurile din turul campionatului vor începe la 8 martie. La 27 aprilie, el se va întrerupe şi va continua după terminarea campionatului mondial.

3 Planul de pregătire, dinaintea turneului final, prevede mai multe etape. Prima, imediat după întreruperea campionatului, include încă un cantonament la Belmeken. Aici, fotbaliştii bulgari se vor antrena în comun cu lotul U.R.S.S., iar înainte de plecarea ambelor selecţionate spre Mexic ele se vor întîlni într-un meci de verificare.

Altă etapă de pregătire o constituie meciurile amicale. Tratativele pentru meciul Franţa—Bulgaria, fixat la 8 aprilie (probabil la Paris), au fost încununate de succes. În prezent, este în curs de perfectare un meci cu selecţionata Italiei.

În fine, a treia şi ultima etapă este cea din Mexic, unde fotbaliştii bulgari vor fi prezenţi cu începere din ziua de 13 mai. Bineînţeles, în toate partidele de pregătire echipele de club vor renunţa la jucătorii din lot.

Toma HRISTOV

TELEX - TELEX - TELEX - TELEX

Echipele de hochei pe gheaţă ale Ungariei şi Danemarcei s-au întîlnit la Budapesta într-un nou meci de verificare. Şi de data aceasta victoria a revenit hocheiştilor maghiari, învingători cu scorul de 9—4 (1—2, 4—2, 4—0).

■

În turneul feminin de tenis de la New York, Margaret Smith Court a învins-o cu 6—0, 6—0 pe Françoise Durr, iar Ann Jones a dispus cu 6—4, 9—7 de Valerie Ziegenfuss. Într-o altă partidă, Virginia Wade a întrecut-o cu 4—6, 6—1, 8—6 pe Billie Jean King.

■

Renumitul atlet american Randy Matson a aruncat greutatea la 20,00 m în concursul internaţional de la Los Angeles. Cu trei zile mai înainte, cu prilejul reintrării sale, Matson obţinuse 20,08 m.

■

După 8 runde în turneul de şah de la Malaga conduce marele maestru igoslav Kurajiţa cu $6\frac{1}{2}$ p, urmat de Benkö (S.U.A.) — 6 p, Browne (Australia), Schaufelberger (Elveţia) şi Tatai (Italia) — toţi cu cîte $5\frac{1}{2}$ p etc.

Tiparul: I. P. „Informaţia", str. Brezoianu nr. 23—25, Bucureşti

40.368